

Arrest

nr. X van 28 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 20 april 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. VANDEVOORDE, en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 13 juni 1993 en verklaarde zich de volgende dag voor een eerste maal vluchteling.

1.2. Op 2 augustus 1993 nam de gemachtigde van de Minister van Justitie een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 bis).

1.3. Na dringend beroep nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 oktober 1993 een beslissing dat verder onderzoek noodzakelijk is.

1.4. Op 16 februari 1996 nam de commissaris-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus. Verzoeker tekende tegen deze weigeringsbeslissing hoger beroep aan bij de Vaste

Beroepscommissie voor Vluchtelingen, maar deed hier nadien afstand van, waarna hij vrijwillig naar zijn land van herkomst terugkeerde.

1.5. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België opnieuw binnen op 26 oktober 2011 en verklaarde zich diezelfde dag voor een tweede maal vluchteling.

1.6. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 12 maart 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die diezelfde dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit vormt de bestreden beslissing welke luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u over de Bengaalse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Comilla (Bangladesh). U diende in 1993 een eerste asielaanvraag in. U keerde in 1997 vrijwillig terug naar Bangladesh. Uw toenmalige problemen waren opgelost.

U diende in België op 26 oktober 2011 een tweede asielaanvraag in. Heden stelt u dat u zich verkiesbaar stelde voor de lokale 'chairman' verkiezingen in maart 2011. M.(...) H.(...), een lid van het parlement voor de 'Awami-League' wilde niet dat u zich verkiesbaar stelde. Op de dag van de lokale verkiezingen, 15 juli 2011, wilde u gaan stemmen. Mensen van Haque en van het Rapid Action Battalion ("RAB") zouden gekomen zijn. U zou niet naar het stembureau gegaan zijn. U zou een week in Dhaka (Bangladesh) verbleven hebben. Vervolgens ging u naar Mirpur (Bangladesh) voor een week. Daarna zou u teruggekeerd zijn naar Dhaka. Op 27 september 2011 zou u Bangladesh hebben verlaten. Van Dhaka zou u per vliegtuig naar Italië zijn gereisd met een tussenstop in Koeweit. Van Italië zou u per auto naar België zijn gekomen.

Ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een fotokopie van uw nationale identiteitskaart, een origineel huwelijkscertificaat, een fotokopie van uw geboorteakte, een originele geboorteakte van uw echtgenote, fotokopieën van de geboorteaktes van uw drie kinderen, foto's van uw echtgenote en kinderen, een kopie van uw nationaliteitscertificaat, een kopie van een certificaat, een kopie van een ticket, een origineel document aangaande regels en verplichtingen van de verkiezingen, een internetartikel, originele documenten aangaande de voedselprijs, een origineel document aangaand uw selectie en betaling voor de verkiezing, een origineel document met aanvaarding van uw nominatie en bankuittreksel, originele documenten aangaande 'vip'-plaatsen, originele krantenartikels en originele verkiezingsposters.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiaire Bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

*In eerste instantie dient het CGVS op te merken dat het CGVS geen zicht heeft op uw identiteit. Tijdens het gehoor bij het CGVS dd. 12 maart 2012 verklaarde u uitdrukkelijk dat uw volledige naam **Farid Ahmed** is (zie gehoorverslag CGVS p.3). U verklaarde dat u soms Mohammed Farid Ahamed gebruikt als naam (zie gehoorverslag CGVS p.3). Dit is opmerkelijk aangezien uw nationale identiteitskaart als naam Md (Mohammad) Farid Ahamed vermeldt en het CGVS ervan uit gaat dat Mohammad Farid Ahamed dan ook uw officiële wettelijke naam is. Hierbij dient wel aangestipt te worden dat de foto op uw nationale identiteitskaart niet zichtbaar is vanwege de povere kwaliteit van de fotokopie (zie document 1, groene map). Echter op andere officieel geregistreerde documenten (huwelijkscertificaat, geboorteakte, geboorteaktes kinderen) die u voorlegde staan andere varianten van uw beweerde naam aangegeven zoals **Farid Ahamed, Farid Ahmed, Md Farid Ahmmed, Md Farid Ahmmad** (zie document 2, 3, 4, 5, 6, 7 en 9, groene map). Het is merkwaardig dat in documenten uitgereikt door overheidsinstanties zoveel verschillende varianten van uw naam aangereikt worden. Bovendien werd uw nationale identiteitskaart uitgereikt op 5 juni 2008, vóór de uitreiking van bijvoorbeeld uw eigen geboorteakte en de geboorteaktes van uw kinderen (zie gehoorverslag CGVS p.12). Het is dan ook niet aannemelijk dat de overheidsinstanties een vergissing zouden hebben gemaakt aangaande uw naam. Hierbij kan ook nog opgemerkt worden dat u bij uw eerste asielaanvraag*

de naam Farhad Mohammad opgaf (zie dossiernummer 93/18626, feuilles d'audition dd. 20 september 1993). U gaf aan dat u nog originelen van uw identiteitsdocumenten zou aanreiken (zie gehoorverslag CGVS p.10). Tot op heden heeft het CGVS echter van u niets ontvangen. Het CGVS vroeg u uitdrukkelijk of uw naam zoals u die opgaf tijdens het gehoor Farid Ahmed in de overige documenten betreffende uw asielrelaas voorkwam. U gaf daarop een positief antwoord (zie gehoorverslag CGVS p.11). Vervolgens nam het CGVS in de pauze van het gehoor uw overige documenten met de Bengaalse tolk door. Hieruit bleek dat u werd aangegeven als **Farid Uddin Miaji Zi, Farid Uddin Ahmed, Farid Uddin Miaji en Mohammed Farid Ahmed Miaji** (zie vertaling blad tolk en documenten 14 tot 19, groene map). Het CGVS confronteerde u met deze vaststellingen. U stelde dat Miaji uw familienaam is en dat u die naam gebruikte tijdens de verkiezingen (zie gehoorverslag CGVS p.12). Dit kan niet overtuigen aangezien het CGVS u uitvoerig heeft gevraagd wat uw volledige naam was en of u bijnamen had/gebruikte (zie gehoorverslag CGVS p.3). Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat de naam van uw vader Shirajul Islam is (zie geboorteakte) en dus betwijfeld kan worden of Miaji uw familienaam is. Het CGVS heeft geen zicht op uw identiteit. Bijgevolg kan er ook niet worden nagegaan of het om uw persoon gaat in de voorgelegde documenten aangaande uw asielrelaas (zie documenten 12 tot 19, groene map). Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan de documenten aangaande uw asielrelaas. Het CGVS merkt hierbij ook op dat het in Bangladesh gemakkelijk is om dergelijke documenten aangaande uw asielrelaas op maat te laten maken (zie document 1, blauwe map).

Verder dient te worden vastgesteld dat de gegevens die u aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van Subsidiare Bescherming, te worden beschouwd. U verklaarde dat op de dag dat u ging stemmen de RAB en mensen van Mujibul Haque naar u toe kwamen (zie gehoorverslag CGVS p.13). Hierbij dient opgemerkt te worden dat u niet werd aangevallen door deze personen en dat u verklaarde dat u zelf wegliep (zie gehoorverslag CGVS p.14). Dit is tegenstrijdig aan het certificaat dat u voorlegde waarin gewag wordt gemaakt van een fysieke aanval op u (zie document 10, groene map). Bovendien zijn uw verklaringen over het profiel van Haque de persoon die u wou verhinderen om aan de verkiezingen deel te nemen niet eensluidend en eerder vaag. Zo beweerde u eerst dat hij minister was. Toen u werd gevraagd waarvan hij minister was, stelde u dat hij eigenlijk niet echt een minister maar de assistent van een minister was, eigenlijk een "semi-minister". Waarvan hij dan wel "semi-minister" was wist u ook niet te vertellen (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Nochtans beweerde u dat u Haque zeer goed kende (zie gehoorverslag CGVS p. 13), waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat u meer details over de juiste functie en bevoegdheden van uw politieke tegenstander zou kunnen vertellen. De geloofwaardigheid dat Haque wou beletten dat u deelnam aan de verkiezingen komt door bovenstaande vaststellingen in het gedrang. Wat er ook van zij u heeft ook geen enkel poging ondernomen om bescherming in te roepen bij de Bengaalse autoriteiten. Dat het geen zin heeft omdat de autoriteiten luisteren naar de huidige overheid berust op een louter vermoeden dat u niet verder kunt concretiseren, en is geen afdoende verklaring waarom u geen poging kunt doen om een redelijke bescherming te verkrijgen.

Wat het luik Subsidiare Bescherming betreft, is het duidelijk dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de Subsidiare Bescherming, de aannemelijkheid van het relaas wordt vereist. U hebt uw asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er geen geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor u zich ook niet kan steunen op de elementen van uw asielrelaas teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. De foto's van uw echtgenote en kinderen kunnen zondermeer aanvaard worden (zie document 8, groene map). Uw ticket aangaande uw reis kan aanvaard worden maar het CGVS merkt op dat de naam op het ticket wordt aangegeven als Farid Mr Ahammad (zie document 11, groene map). Het CGVS kan niet nagaan of het uw persoon betreft (zie hierboven, alinea 1). Het document betreffende de regels van de verkiezingen kan aanvaard worden (zie document 12, groene map). Het internetartikel voegt niets toe aan uw asielrelaas aangezien u aangaf dat het niet om uw persoon ging (zie gehoorverslag CGVS p.11 en document 13, groene map). Het document betreffende de voedselprijs doet weinig ter zake aangezien het gaat om de algemene situatie (zie gehoorverslag CGVS p.11 en document 14, groene map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn middelen de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, van *“de motiveringsplicht, als algemeen rechtsbeginsel en in het bijzonder als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, zoals aan de Commissaris-generaal opgelegd door de wet van 29 juli 1991 “betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”* en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

“1. Algemeen

14. Volgens een niet-geschreven grondrecht, dient iedere administratieve rechtshandeling gedragen te worden door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, met andere woorden deugdelijke motieven. De materiële motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur houdt bovendien in dat iedere bestuurshandeling moet ondersteund worden door deugdelijke motieven die, naar aanleiding van het wettigheidstoezicht, moeten kunnen worden gecontroleerd. In de woorden van de Raad van State, afdeling administratie, luidt het: (...)

De materiële motiveringsplicht is aldus een technisch-juridisch middel om de (interne) wettigheid van een bestuurshandeling te onderzoeken. De motievencontrole bestaat achtereenvolgens uit het onderzoek naar (i) het bestaan van de motieven, (ii) naar dat van de feitelijke juistheid van de motieven, (iii) naar het nagaan of de motieven juridisch juist zijn en, (iv) naar het al dan niet bestaan van een redelijke verhouding tussen de motieven en de inhoud van de beslissing. Hierbij moet worden opgemerkt dat de motieven, of beweegredenen, van een beslissing de feiten zijn die de auteur van de handeling tot het stellen ervan hebben bewogen. De motieven zijn met andere woorden de gegevens die bestonden vooraleer de administratieve rechtshandeling werd genomen en die deze moeten rechtvaardigen. De motieven zijn feitelijk onjuist wanneer zij ten aanzien van de materiële juistheid van de feiten niet bestaan, of het bestaan van die motieven niet bewezen is.

15. Ingevolge het door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen uit te oefenen wettigheidstoezicht kan een administratieve rechtshandeling worden vernietigd omwille van een onvoldoende zorgvuldige voorbereiding van de beslissing, bijvoorbeeld wegens een gebrek aan behoorlijke feitengaring, of nog, omwille van een gebrek aan zorgvuldige afweging van de bij het besluit betrokken belangen.

16. Verzoeker meent dat de motieven die ten grondslag liggen aan de bestreden beslissing, gelet op de elementen van het administratief dossier, niet deugdelijk zijn, gezien zij feitelijk onjuist zijn en falen naar recht en, dienvolgens, de bestreden beslissing niet kunnen dragen.

17. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt dat de bestreden beslissing, zeker gelet op de zorgvuldige afweging van de belangen van Verzoeker, niet voldoende zorgvuldig werd voorbereid, zodat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel, als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, schendt.

2. Toepassing in casu

18. De CGVS verantwoordt zijn negatieve beslissing door te stellen dat Verzoeker er niet is in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken, en evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming van de Vreemdelingenwet, en dit op grond van volgende elementen:

- Het CGVS stelt ten onrechte dat verzoeker zijn identiteit niet kan bewijzen

Het CGVS stelt ten onrecht dat verzoeker zijn identiteit niet kan bewijzen, minstens aannemelijk maken, en leidt dit af uit de varianten van zijn naam die voorkomen op de documenten neergelegd door verzoeker.

Door deze bewering gaat het CGVS voorbij aan de feitelijke en juridische realiteit in een land als Bangladesh, waar varianten op de naam courant voorkomen, gelet op de zwakke administratie van het land.

Verzoeker zal ter zitting zijn "National ID Card" neerleggen (inclusief foto) waaruit blijkt dat zijn officiële naam "Md Farid Ahamed" is, die normaliter ook dient voor te komen op alle officiële documenten. Dit document is authentiek en origineel (zie stuk 3).

Door de gebrekkige werking van de administratie/opleiding van de ambtenaars kan verzoeker niet beletten dat zijn naam tegen zijn wil in verkeerd wordt gespeld, en aangezien naamsgegevens worden doorgegeven tussen de verschillende administratieve diensten, doet zich de spijtige praktijk voor waarbij de naam van verzoeker door elke dienst uit slordigheid verkeerd wordt geschreven. Het gevolg hiervan is dat na verloop van tijd op allerhande officiële documenten de naam van verzoeker verkeerd is gespeld, met vaak uiteenlopende variaties. Het CGVS dient zich van deze praktijk bewust te zijn, en verzoeker kan hieromtrent geen verwijt worden gemaakt.

Bijgevolg kan verzoeker zijn identiteit bewijzen, zodat het CGVS in staat is zijn asielrelaas na te trekken op basis van de voorgelegde documenten. Bijgevolg kan de motivering van het CGVS de bestreden beslissing niet dragen, en dient de bestreden beslissing om deze reden te worden vernietigd.

- Het CGVS stelt uitdrukkelijk dat de documenten aangebracht door verzoeker wel vals moeten zijn aangezien het gemakkelijk is om deze documenten in Bangladesh op bestelling te laten maken

Het CGVS stelt uitdrukkelijk dat de documenten aangebracht door verzoeker wel vals moeten zijn aangezien het gemakkelijk is om deze documenten in Bangladesh op bestelling te laten maken.

Ook al komt het CGVS in de praktijk vaak in aanraking met valse en op bestelling gemaakte documenten, zij kan om deze reden de door verzoeker neergelegde documenten niet zonder meer afwijzen, te meer aangezien de documenten van verzoeker niet met gebreken zijn behept die wijzen op vervalsing. Het CGVS weigert bijgevolg de documenten van verzoeker te betrekken in het onderzoek naar het asielrelaas van verzoeker, waardoor hem de kans wordt ontnomen op een eerlijke en objectieve behandeling van zijn asielaanvraag. Dit is een manifeste schending van de geldende internationale regels inzake het onderzoek naar de vluchtelingenstatus. Bijgevolg kan de motivering van het CGVS de bestreden beslissing niet dragen, en dient de bestreden beslissing om deze reden te worden vernietigd.

- Het CGVS stelt ten onrechte dat de gegevens aangebracht door verzoeker onvoldoende zwaarwichtig zijn

Het CGVS stelt ten onrechte dat de gegevens aangebracht door verzoeker onvoldoende zwaarwichtig zijn. Dit is een blote bewering van het CGVS die ingaat tegen de gegevens van het dossier, aangezien verzoeker een grote hoeveelheid documenten heeft aangebracht waaruit duidelijk en manifest blijkt dat verzoeker gegronde redenen heeft voor vrees voor vervolging.

Verzoeker wenst in het bijzonder het belang te onderstrepen van het origineel document aangaande zijn Selectie en betaling voor de verkiezing, een origineel document met aanvaarding van zijn nominatie, originele krantenartikels en originele verkiezingsposters. Al deze documenten ondersteunen rechtstreeks de redenen van de asielaanvraag van verzoeker, zodat het CGVS niet rechtsgeldig kan concluderen dat de documenten aangebracht door verzoeker onvoldoende zwaarwichtig zouden zijn. Geen enkele van deze documenten is door het CGVS onderzocht, en uit de motivatie van de bestreden beslissing blijkt dat het CGVS zelfs niet de moeite heeft genomen het asielrelaas van verzoeker te toetsen aan de door verzoeker aangebrachte documenten. Deze manier van werken is voor verzoeker bijzonder ontgoochelend, en is een manifeste schending van de geldende internationale regels inzake het onderzoek naar de vluchtelingenstatus. Bijgevolg kan de motivering van het CGVS de bestreden beslissing niet dragen, en dient de bestreden beslissing om deze reden te worden vernietigd.

De bestreden beslissing schendt de in het middel vermelde bepalingen aangezien het relaas van Verzoeker wel degelijk geloofwaardig is.

B. Middel 2: Schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

19. Er zijn wel degelijk voldoende elementen op basis waarvan kan worden besloten tot het bestaan van (i) een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Conventie van Genève of (ii) van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

(i) Verzoeker voldoet aan de criteria om als vluchteling te worden erkend in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951

20. De CGVS dient te onderzoeken of er in hoofde van de kandidaat-vluchteling een gegronde vrees voor vervolging bestaat omwille van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, en die de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.

Uit het feitenrelaas van Verzoeker blijkt dat hij een gegronde vrees tot vervolging heeft. Bij terugkeer naar Bangladesh loopt Verzoeker immers het risico te worden mishandeld en zelfs vermoord omwille van problemen met de rivaliserende Awami League.

Verzoeker kan dan ook niet instemmen met de bestreden beslissing van de CGVS tot weigering van de vluchtelingenstatus aan Verzoeker.

(ii) Verzoeker voldoet aan de criteria om beroep te kunnen doen op de subsidiaire Bescherming

21. *Krachtens artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet valt.*

Daarbij wordt het begrip “ernstige schade” omschreven als 1° doodstraf of executie, 2° foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing of 3° ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Verzoeker wijst erop dat hij bij een terugkeer naar Bangladesh het risico loopt te worden ontvoerd, mishandeld, en vermoord omwille van problemen met de rivaliserende Awami League. Verzoeker kan dan ook niet instemmen met de bestreden beslissing van de CGVS tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aan Verzoeker.”

2.2. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft betrekking op de formele motiveringsplicht. Waar verzoeker tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient erop te worden gewezen dat hij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdzzaam zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). De schending van de formele motiveringsplicht kan, in casu, niet op ontvankelijke wijze ingeroepen worden, daar uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven die de beslissing onderbouwt, kent (RvS 25 september 2002, nr. 110.660). Uit de bewoordingen van het aangevoerde middel blijkt bovendien dat verzoeker louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel verder vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

2.3. De Raad heeft net als het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen zicht op verzoekers identiteit. Immers, zowel de vele verklaringen die verzoeker zelf hieromtrent aflegde als de talrijke documenten die hij dienaangaande neerlegde, vertonen vele en sterke afwijkingen inzake zijn identiteit. Op verzoekers nationale identiteitskaart, waarvan hij thans opnieuw een kopie aanbrengt als bijlage bij zijn verzoekschrift, leest men de naam “Md Farid Ahamed” (2de AA, stuk 11, Documenten). Verzoeker stelt thans in zijn verzoekschrift dat dit zijn officiële naam is “die normaliter ook dient voor te komen op alle officiële documenten” (Verzoekschrift, p. 5). Dit laatste is echter geenszins het geval, zo stelt de Raad vast. Immers, zo goed als alle andere door verzoeker neergelegde documenten, waaronder dus enkele officiële stukken zoals zijn huwelijksakte en geboorteakte en de geboorteaktes van zijn kinderen, vermelden elk een andere, soms zeer sterk afwijkende naam. Zo leest men de namen “Farid Ahamed”, “Farid Ahmed”, “Md Farid Ahmed”, “Farid Mr Ahammad” (reisticket) en “Md Farid Ahmmad” (2de AA, stuk 11, Documenten), namen die nog enigszins op mekaar gelijken. Andere door verzoeker aangebrachte documenten vermelden dan weer geheel andere en sterker afwijkende naamsvarianten, zoals “Farid Uddin Miaji Zi”, “Farid Uddin Ahmed”, “Farid Uddin Miaji” en “Mohammed Farid Ahmed Miaji” (Ibid.). De verschillen tussen voormelde namen, zoals men ze in de door verzoeker neergelegde stukken kan lezen, zijn dermate groot dat men, in tegenstelling tot wat verzoeker meent, bezwaarlijk nog kan spreken van spellingsfouten die, wat de officiële documenten betreft, te wijten zouden zijn aan de beweerde slordige werking van de Bengaalse ambtenarij. De Raad merkt op dat verzoeker zijn algemene bewering inzake het gebrekkig functioneren vanwege de Bengaalse ambtenaren op generlei wijze met enig objectief gegeven weet aan te tonen of aannemelijk te maken. Verzoeker, die tijdens zijn gehoren op geen enkel moment van deze praktijken gewag heeft gemaakt, zelfs niet wanneer hij op de verschillende

naamsvarianten werd gewezen, had overigens, zeker gezien zijn profiel als hogeschoolde, bij de autoriteiten deze zogenaamde "slordigheden" kunnen/moeten aankaarten en hen op de juiste (spelling van zijn) naam kunnen/moeten wijzen. Verzoeker bleek tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal merkwaardig genoeg zelfs niet op de hoogte van het feit dat de door hem aangebrachte documenten verschillende versies van zijn naam bevatten. Hij hield staande dat alle documenten, zondere enige uitzondering, zijn naam "*Farid Ahmed*" vermelden, hetgeen klaarblijkelijk allerm minst het geval is. Van een asielzoeker kan en mag nochtans worden verwacht dat hij een grondige en gedetailleerde kennis heeft inzake de inhoud van de door hem bijgebrachte stavingsstukken. Van een asielzoeker mag tevens worden verwacht dat hij doorheen zijn asielprocedure(s) eenduidige, coherente en gedetailleerde verklaringen aflegt omtrent zijn persoon(s)gegevens. Bij aanvang van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal verklaarde verzoeker dat zijn volledige naam "*Farid Ahmed*" is, dat hij soms de naam "*Mohammed Farid Ahamed*" gebruikt en dat deze op zijn identiteitskaart alsook enkele opleidingscertificaten staat, doch hij hier de naam "*Farid Ahmed*" gebruikt (stuk 3, gehoorverslag CGVS 12/03/2012, p. 3). Nadien herhaalde hij, toen hij verkeerdelijk beweerde dat al de door hem bijgebrachte documenten diezelfde naam vermelden, dat zijn volledige naam "*Farid Ahmed*" is (*Ibid.*, p. 11). Toen de commissaris-generaal hem confronteerde met de naam "*Farid Uddin Miaji Zi*", die op één van zijn documenten prijkt, en hem vroeg wie dit is, stelde verzoeker het volgende: "*Eigenlijk is Miaji Zi mijn familienaam...*" (*Ibid.*, p. 12). Verzoeker merkte op die familienaam enkel tijdens de verkiezingen te gebruiken, doch dit verklaart geenszins waarom hij deze naam niet eerder zelf spontaan vermeldde, zelfs niet op het ogenblik dat de commissaris-generaal hem uitdrukkelijk naar zijn volledige naam en naar eventuele bijnamen vroeg. Het is overigens, zo merkte de commissaris-generaal terecht en pertinent op, weinig aannemelijk dat verzoeker de familienaam "*Miaji Zi*" heeft, terwijl zijn vader blijkens zijn geboorteakte de naam "*Shirajul Islam*" draagt. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker, zo blijkt uit het administratief dossier, bij zijn eerste asielaanvraag nog een andere naam opgaf, met name "*Farhad Mohammad*" (Administratief dossier 1^e asielaanvraag, stuk 13, *Feuilles d'audition* d.d. 20 september 1993). Gelet op het voorgaande, meer bepaald de verschillende namen in de door verzoeker neergelegde stukken en de weinig consistente verklaringen die hij hierover aflegt, blijft de grootste onduidelijkheid bestaan over de werkelijke identiteit van verzoeker.

2.4. Verzoekers betoog als zou het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitdrukkelijk stellen dat de door hem aangebrachte documenten wel vals moeten zijn aangezien het gemakkelijk is om dergelijke documenten in Bangladesh op bestelling te laten maken, mist feitelijke grondslag. Immers, in tegenstelling tot wat verzoeker meent, heeft het Commissariaat-generaal zich op generlei wijze uitgesproken over de authenticiteit van de door hem neergelegde stukken. De commissaris-generaal wees, zich hierbij steunend op de aan het administratief dossier gevoegde informatie in dit verband, enkel bij wijze van algemene opmerking op het algemeen bekende feit inzake het gemakkelijk verkrijgen van valse documenten in Bangladesh, doch betichtte de door verzoeker neergelegde stukken op geen enkel moment van valsheid. De door verzoeker in het kader van zijn huidige, tweede asielaanvraag bijgebrachte documenten werden *in casu* niet vals, zoals verzoeker zelf dus verkeerdelijk beweert, doch ongeloofwaardig bevonden. Het Commissariaat-generaal oordeelde immers terecht dat aan deze documenten geen geloof kan worden gehecht omdat men "*(...) geen zicht*" heeft "*op*" verzoekers "*identiteit*" en "*Bijgevolg (...) niet*" kan "*worden nagegaan of het om*" verzoekers "*persoon gaat in de voorgelegde documenten aangaande*" zijn "*asielreelaas*" (Bestreden beslissing, p. 2). Om die reden kan dan ook geen rekening worden gehouden met deze stavingsstukken. Verzoeker oppert dat hem alzo de kans wordt ontnomen op een eerlijke en objectieve behandeling van zijn asielaanvraag, doch hij verheldert deze algemene kritiek niet in het minst, waardoor deze elke ernst ontbeert.

2.5. Verzoeker herhaalt thans bij een terugkeer naar zijn land van herkomst omwille van zijn problemen met de rivaliserende Awami League het risico op ontvoering te lopen, mishandeld en zelfs vermoord te worden. De Raad wijst er echter op dat het louter herhalen van de asielmotieven niet van dien aard is om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij, zo wordt vastgesteld, geheel in gebreke blijft. De Raad stelt vast dat verzoeker er verkeerdelijk vanuit gaat dat de overweging in de bestreden beslissing dat "*de gegevens die*" hij "*aanbrengt onvoldoende zwaarwichtig zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van Subsidiare bescherming, te worden beschouwd*", betrekking heeft op de tastbare documenten die hij neerlegde. Deze overweging slaat immers op het geheel van de gegevens/elementen die verzoeker in het kader van zijn huidige, tweede asielaanvraag aanbracht. Verzoeker beperkt zich voorts tot een algemene verwijzing naar (enkele van) die neergelegde stukken, waarbij hij er klaarblijkelijk volledig

aan voorbijgaat dat door het Commissariaat-generaal aan het merendeel hiervan terecht geen geloof werd gehecht om de in punt 2.3 (en 2.4.) vermelde reden(en), doch slaagt er geenszins in hogervermelde, geciteerde pertinente overweging *in concreto* te weerleggen, waardoor deze onverminderd gehandhaafd blijft. Verzoeker laat, zo stelt de Raad voorts vast, de overwegingen uit de bestreden beslissing dat zijn verklaringen over het profiel van H., de persoon die hem wou verhinderen om aan de verkiezingen deel te nemen, niet eensluidend en eerder vaag zijn, en dat hij geen enkele poging heeft ondernomen om bescherming in te roepen bij de Bengaalse autoriteiten, volledig ongemoeid. Hij onderneemt geen enkele poging om deze pertinente motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen, waardoor zij eveneens gehandhaafd blijven.

2.6. Verzoeker heeft, zo stelde de commissaris-generaal terecht vast, zijn asielaanvraag niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan hij zich niet steunen op de elementen aan de basis van zijn aanvraag teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is het bovendien vereist dat men de bescherming van het land van herkomst niet kan of wil invoeren. Zoals in casu door het Commissariaat-generaal werd vastgesteld, maakt verzoeker niet aannemelijk dat de Bengaalse autoriteiten hem geen bescherming zouden kunnen of willen bieden. Verzoekende partij brengt voorts geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.7. Verzoeker heeft geen schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet aannemelijk gemaakt. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Er werd geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aangetoond.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

2.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER